

[Grønning.]

Betalingen af den her foreslaaede Plighthugst. Men naar nu denne beklagelige Nødvendighed foreligger, at man skal foretage det usædvanlige Skridt at hugge Gavnt træ i Sommertiden, forekommer det mig, at de i Lovforslaget anførte Bestemmelser er vel egnede til at sikre Opnaaelsen af Formaalet, som i øvrigt er en Forøgelse af det Gavnt træ, som er nødvendigt til Bygningsindustrien og i det hele taget til det danske Forbrug. Det forekommer mig ligeledes, at Bestemmelserne stort set vil kunne bidrage til, at dette Formaal opnaas paa en rimelig og forsvarlig Maade.

De Oplysninger, der skal indhentes om de enkelte Skoves Hugst, og de øvrige Oplysninger, som skal tjene til Grundlag for Bedømmelsen af de enkelte Skoves Ydeevne, opfatter jeg som Udtryk for, at man vil gaa varsomt frem og ikke iværksætte en almindelig Forhøjelse af den hidtidige Udhugst eller gennemføre en forholdsvis betydelig Forhøjelse, hvor den hidtidige Hugst af forstmæssige Grunde har været beskeden, men at man vil tage størst muligt Hensyn for at undgaa fremtidig Forringelse af Skovenes Produktionsmuligheder. Jeg er tilfreds med, at Hugsten skal reguleres efter de Muligheder, der bydes os for en Tilførsel af Gavnt træ udefra, saaledes at denne Hugst i intet Tilfælde kommer til at overstige det strengt nødvendige Behov.

Jeg kan ligeledes tilslutte mig, at Administrationen skal gennemføres under Medvirkning af Skovnævnet, og at Hugsten saa vidt muligt skal gennemføres inden for Rammerne af den almindelige Skovlovgivning. Alligevel rejser der sig ved dette Lovforslag en Række Spørgsmaal, og jeg vil synes, at det vilde være gavnligt, om vi fik Lejlighed til en kort Udvalgsbehandling.

Der er ogsaa Spørgsmaalet om Beskatning. Jeg gaar ligesom Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nørskov, ud fra, at Beskatningen vil blive holdt paa samme Linie, som den er i den Lov, som allerede gælder for Fremskaffelse af Brændsel.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det kan oplyses, hvor stort et Kvantum Gavnt træ man foreløbig har sat sig som Maal at fremskaffe ved Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Endelig maa jeg ogsaa udtale mine Betæneligheder ved Ekspropriationsbestemmelserne, som vi dog, haaber jeg, kan opfatte paa den Maade, at de egentlig ikke ventes at skulle bruges, i hvert Fald ikke i større Udstrækning. Det er jo meget betænkeligt at skulle skride til Ekspropriation

under saadanne Forhold, men at det kan være nødvendigt, at Bestemmelserne staa i Loven, kan jeg godt forstaa. Jeg haaber dog, at de i alle Tilfælde vil blive gennemført med den største Varsomhed.

Jeg vil ligesom Venstres ærede Ordfører kraftigt slaa til Lyd for, at den Merhugst, som nu under Nødvendighedens Krav gennemføres, maa blive erstattet af Nyplantning i størst mulig Udstrækning, for der kan ikke være Tvivl om, at den stærke ekstraordinære Hugst, som vore Skove gennemgaar i disse Aar, vil, naar vi naar de 10—20 Aar frem i Tiden, medføre, at vi her i Landet kommer til at staa med alt for ringe Træmængder saavel til Gavnt træ som til Brændsel.

Det er ogsaa et Synspunkt, som man maa anlægge ved Behandlingen af dette Lovforslag, at der er ikke Tvivl om, at naar vi nu skal skride til en yderligere Plighthugst, er der mange Træer, som maa falde, som det ogsaa for Bjerren vilde have været en økonomisk Foranstaltning at lade staa nogle Aar endnu. Derfor bliver Beskatningsspørgsmaalet særlig betydningsfuldt, fordi det ikke her alene er en Formueomlægning, der finder Sted, men i mange Tilfælde er en faktisk Formueforringelse.

Jeg vil tilsige mit Partis Medvirkning til at gennemføre Lovforslaget, men som sagt vilde jeg sætte Pris paa, om det kunde ske efter en forudgaaende kortvarig Udvalgsbehandling.

Kristian Nygaard: Da der her er Tale om en Bemyndigelseslov for Gavnt træet, i Lighed med den Lovgivning, der allerede findes for Brændets Vedkommende, kan vi give vor Tilslutning til Lovens Gennemførelse.

Vi er glade for Bestemmelsen om, at Skovnævnet skal bistaa Ministeren for Landbrug og Fiskeri ved Gennemførelsen af Plighthugst af Gavnt træ, da vi deri ser en vis Sikkerhed for, at Plighthugsten ikke misbruges. Det tør jo nemlig nok antydes, at Lovforslagets forskellige Paragraffer er affattet saaledes, at de forskellige Skovejere ikke faar særlig stor Indflydelse paa, hvorledes Skovhugsten kommer til at foregaa i de paagældende Skove.

Det kan jo ikke være Meningen, at der skal skoves i enhver lille Samling Træer. Det allerbedste vilde efter vor Opfattelse være, at man tog fat paa store skovmodne Skovpartier og ryddede det hele for saa naturligvis derefter straks at tilplante den ryddede Plads. Hvis man f. Eks. fældede 300—400 Tdr. Land af Grib Skov til at